

UYJÁDRÉNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

**Lenka Janyšová: Mladá scéna
(98 stran, 22 stran příloh, další přílohy na CD)**

Co se týče volby tématu diplomové práce, měla Lenka Janyšová od počátku jasno. L. Janyšová patří v posledních letech k aktivní a úspěšné vedoucí středoškolských divadelních souborů. A navíc se od počátku vzniku celostátní přehlídky mladého divadla Mladá scéna v Ústí nad Orlicí na ni podílí jako organizátorka, respektive spolupořadatelka. Co však nebylo na samém počátku práce na tomto tématu jasné, byl způsob zpracování a šíře a také hloubka záběru: Být přímo u zdroje informací má své výhody, ale přináší to i rizika, která souvisejí zejména s malým odstupem od materiálu. Rozvaha na tím, do jaké šíře a jak hluboko v historii jít, souvisela s tím, jak důkladně se věnovat kontextu, v němž Mladá scéna funguje, a jak detailně a zda vůbec se zabývat tím, co vzniku Mladé scény v roce 2009 předcházelo.

Lenka Janyšová si svůj úkol ani trochu neulehčila. S obdivuhodnou zařatostí se pustila do shromažďování mnohdy velmi těžko dohledatelného (a někdy skoro nedostupného) materiálu a do jeho třídění. S bobtnajícím množstvím materiálu se krok po kroku rodila koncepce práce. Její doladování a domýšlení probíhalo prakticky až do poslední redakce textu. Výsledkem je podle mého mimořádná práce, která má především velkou heuristickou hodnotu (detailní a pečlivá dokumentace nejen všech ročníků Mladé scény od počátku do zatím posledního realizovaného ročníku v roce 2019, ale i její předchůdkyně Náchodské Prima sezóny). Lenka Janyšová se však nebála pustit se do interpretace tohoto bohatého materiálu. Podařilo se jí postihnout nejen vznik a vývoj přehlídky, ale pojmenovávat i podstatné rysy studentské divadelní tvorby a zachytit i její specifika a proměny. A dokonce šla tak daleko, že v zájmu doplnění kontextu otevírá svou práci stručným pohledem do dávné historie studentského divadla, v němž dokládá, že studentské divadlo hrálo i v minulosti podstatnou roli a bylo (a dodnes je) důležitou součástí jak dramatické výchovy, tak divadelního „provozu“.

Za velmi cenné pokládám formulování pracovních námětů k úvaze nebo otázek, které na základě každého ročníku diplomantka formuluje. Naznačuje tak vlastně možné cesty, kterými by se případný další zájemce o problematiku studentského divadla a jeho vývoje mohl zabývat.

Diplomantka delší dobu hledala jazykové prostředky odpovídající odbornému stylu, protože jako přímá účastnice přehlídek, která je na jejich přípravách i průběhu osobně zaangažovaná, měla tendenci sklouzávat k příliš subjektivním formulacím. Oceňuji, že i v tomto směru na sobě vydatně zapracovala a dokázala nakonec najít adekvátní podobu textu.

Ve své práci bohatě, ale organicky využívá citací z článků o přehlídkách i z interních pracovních materiálů. Ale nadto neváhala uskutečnit a zaznamenat i několik interview (především s Jakubem Hulákem, který má oblast mladého divadla na starosti v ARTAMĚ), díky nimž doplnila obraz vývoje přehlídek a zákulisí jejich přípravy.

Diplomovou práci pokládám za velmi cenný příspěvek k dějinám dramatické výchovy a **rád ji doporučuji k obhajobě**. Podle mého jde o nadstandardní výkon, a proto **předběžně navrhuji hodnocení A**.

prof. Jaroslav Provazník

Praha 16. srpna 2020